

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1-По3 21/25
8.7.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Оливере Анђелковић, председника већа, судија др Миодрага Мајића и Весне Лукачевић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Браниславе Муњић, као записничара, у кривичном предмету **окривљеног АА**, због кривичног дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 2 Кривичног законика, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Далибора Митића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.По3.бр.3/25 од 19.03.2025. године, након одржане седнице већа, у смислу члана 447 Законика о кривичном поступку, дана **08.07.2025. године**, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Далибора Митића, а пресуда Вишег суда у Београду К.По3.бр.3/25 од 19.03.2025. године, **СЕ ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.По3.бр.3/25 од 19.03.2025. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 2 Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци. На основу члана 63 КЗ, окривљеном АА се у казну затвора има урачунати време проведено у притвору по решењу Основног суда у Параћину Кпп.бр.43/23 од 27.04.2023. године, који му се рачуна од 25.04.2023. године, када је лишен слободе, па до 09.06.2023. године, када му је притвор укинут решењем КВ већа Вишег суда у Београду Кпп.По3.бр.49/23 – Кв.бр.2339/23 од 09.06.2023. године. На основу члана 258 ЗКП, оштећена ББ упућена је на парнични поступак ради остваривања имовинско-правног захтева. На основу члана 261 и 264 ЗКП, окривљени АА обавезан је да суду плати трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће бити одлучено накнадно посебним решењем. На основу члана 78, 87 и 185 став 7 Кривичног законика, према окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета и то једног мобилног телефона марке “Samsung Galaxy S23 Ultra”, IMEI1 ..., IMEI2 ..., са

припадајућим СИМ картицама претплатничког броја ... На основу члана 7 став 1 тачка 1, 2, 3, 4 и 5 Закона о посебним мерама за спречавање вршења кривичних дела против полне слободе према малолетним лицима, према окривљеном АА изречене су посебне мере прописане чланом 7 став 1 Закона о посебним мерама за спречавање вршења кривичних дела против полне слободе према малолетним лицима, и то:

-обавезно јављање надлежном органу полиције и надлежне Управе за извршење кривичних санкција, која подразумева дужност окривљеног да се лично јави организационој јединици полиције у месту његовог пребивалишта и организационој јединици Управе за извршење кривичних санкција надлежној за третман и алтернативне санкције, сваког месеца, најкасније до 15. у месецу,

-забрана посећивања места на којима се окупљају малолетна лица, која подразумева дужност окривљеног да се уздржава од посећивања места на којима се окупљају малолетна лица, као што су школске зграде, школска дворишта, вртићи, игралишта, дечије манифестације и сл.;

-обавезно посећивање професионалних саветовалишта и установа, која подразумева дужност окривљеног да посећује професионална саветовалишта и установе према програму који му одреди организациона јединица Управе за извршење кривичних санкција надлежна за третман и алтернативне санкције;

-обавезно обавештавање о промени пребивалишта, боравишта или радног места, која подразумева дужност окривљеног да у року од 3 дана од дана промене лично обавести надлежну организациону јединицу полиције и организациону јединицу Управе за извршење кривичних санкција надлежну за третман и алтернативне санкције, о промени пребивалишта, боравишта или радног места;

-обавезно обавештавање о путовању у иностранство, која подразумева дужност окривљеног да се најкасније 3 дана пре путовања у иностранство лично јави надлежној организационој јединици полиције и да пружи податке о држави у коју путује, као и месту и дужини боравка у иностранству.

Посебне мере ће се спроводити најдуже 20 година после извршене казне затвора, с тим да после истека сваке 4 године од почетка примене ових посебних мера, суд који је донео првостепену пресуду по службеној дужности одлучује о потреби њиховог даљег спровођења. Такође је одређено да се Управи за извршење кривичних санкција по правноснажности пресуде доставе подаци прописани чланом 13 Закона о посебним мерама за спречавање вршења кривичних дела против полне слободе према малолетним лицима, ради уписа у посебну евиденцију окривљеног АА.

Против наведене пресуде благовремено су жалбе изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи ожалбену пресуду тако што ће окривљеном АА, након правилне оцене свих олакшавајућих и отежавајућих околности, у смислу члана 54 КЗ, изрећи ефективну казну затвора у дужем временском трајању, адекватну степену кривице и опасности извршеног кривичног дела, и

-бранилац окривљеног АА, адвокат Далибор Митић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да

Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, укине ожалбену пресуду и сам пресуди доношењем ослобађајуће пресуде према окривљеном АА у односу на кривично дело приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 2 Кривичног законика.

Апелациони јавни тужилац из Београда је, поднеском Ктж.бр.562/25 од 16.06.2025.године, предложио да Апелациони суд у Београду, као другостепени, усвоји као основану жалбу јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, пресуду Вишег суда у Београду К.По3.бр.3/25 од 19.03.2025. године преиначи, тако што ће окривљеном АА изрећи ефективну казну затвора у дужем временском трајању, адекватну степену кривице и опасности извршеног кривичног дела, а жалбу браниоца окривљеног АА, адвоката Далибора Митића, одбије као неосновану.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, у смислу члана 447 ЗКП-а, у одсуству уредно обавештених Апелационог јавног тужиоца из Београда, окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Далибора Митића, на којој је размотрио списе предмета, па је након разматрања навода и предлога из изјављених жалби, имајући у виду и предлог Апелационог јавног тужиоца, из напред цитираног поднеска, а након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, сходно одредби члана 451 став 1 Законика о кривичном поступку, нашао:

Жалбе су неосноване.

Жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Далибора Митића, првостепена пресуда се оспорава због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 и став 2 тачка 2 ЗКП-а, наводећи да је изрека пресуде неразумљива, да су разлози пресуде потпуно нејасни и противречни изреци, да постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини записника о исказима датим у поступку и самих тих записника, због чега није могуће испитати законитост и правилност пресуде.

Међутим, Апелациони суд у Београду, супротно напред наведеним жалбеним наводима, налази да је побијана пресуда јасна и разумљива, да садржи све чињенице и околности које представљају обележје кривичног дела за које је окривљени АА оглашен кривим, а од којих зависи правилна примена закона и одлука у погледу правне квалификације дела, пресуда не садржи противречности, ни међусобне, ни у односу на садржину изведених доказа, а првостепени суд је у образложењу побијане пресуде дао јасне и правилне разлоге за своју одлуку.

Такође, ни жалбени наводи браниоца окривљеног, којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 9 ЗКП-а, тј. да је оптужба прекорачена, будући да је првостепени суд у чињенични опис кривичног дела унео елементе које оптужба не садржи, нису могли бити прихваћени као основани, будући да и по оцени овога суда, измене које је првостепени суд унео у изреку ожалбене пресуде, стилизујући је и уподобљавајући је утврђеном чињеничном стању, не дирају идентитет оптужбе, већ изреку пресуде чине јаснијом и прецизнијом, док окривљени наведеним изменама није доведен у тежи кривично-правни положај, будући

да му на терет није стављена већа криминална количина.

Ценећи жалбене наводе браниоца окривљеног АА, адвоката Далибора Митића, којима се првостепена пресуда оспорава због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, Апелациони суд у Београду исте оцењује неоснованим, из разлога што је првостепени суд, приликом доношења побијане пресуде, правилно и потпуно утврдио чињенично стање када је нашао да је окривљени АА извршио кривично-правне радње, на начин ближе наведен у изреци ожалбене пресуде.

Наиме, да се предметно кривично дело десило у периоду од септембра 2022. године до марта 2023. године, првостепени суд је утврдио из одбране окривљеног, који је управо навео да је у том периоду био у вези са оштећеном, дакле, у ком периоду су сачињавали снимке порнографске садржине и од оштећене добио фотографију на којој је иста обнажена, а што произлази и из исказа оштећене ББ. Затим, да је оштећена ББ малолетна и да је рођена 15.01.2008. године, правилно је првостепени суд утврдио из решења ЦСР у Параћину од 22.01.2009. године, као и из личних података оштећене приликом испитивања у ОЈТ у Параћину од 06.06.2023. године. Надаље, да је окривљени снимао камером мобилног телефона приликом сексуалног односа са оштећеном и тако произвео два видео снимка порнографске садржине са малолетном оштећеном, те од оштећене прибавио једну фотографију порнографске садржине, на којој се види обнажена задњица малолетне оштећене, суд је утврдио из одбране окривљеног, који не спори да је са оштећеном иначе сачињавао видео снимке приликом сексуалног односа, као и ова два предметна снимка који су пронађени у његовом телефону, а када му је суд предочио предметна два видео снимка, навео је да се на оба видео снимка налази оштећена ББ и то како на првом, где се види женско лице и врх мушког полног органа, на коме пише “Thursday 15,03” и на другом, на којем се види како мушко лице лежи, а женско лице седи преко њега, да су то снимци који су сачињени током њиховог сексуалног односа, при чему је са оваквом одбраном окривљеног у сагласности и исказ оштећене која је навела да их је приликом сексуалног односа окривљени снимао. Поменути наводи у сагласности су и са налазом и мишљењем судског вештака мр Саше Крстића и његовим усменим изјашњењима са главног претреса, у којима је навео да што се тиче првог филма, он делује као да је снимљен из првог лица, односно из руке посматрача, а да, што се тиче другог филма, који је послат “WhatsApp”-ом и ту кадар делује као да је сачињен из десне руке посматрача, тј. да је снимљен из првог лица.

Потом, да је оштећена окривљеном послала фотографију на којој се види њена обнажена задњица, правилно је првостепени суд утврдио из исказа оштећене, која је навела да је окривљеном слала своје наге слике, које је сачинила док је била у интернату у ..., док је из вештачења судског вештака мр Саше Крстића утврђено да су у мета подацима те фотографије женске задњице Path phone/raw3/Download/IMG_1776_485.HEIC, а околност да је предметну фотографију на којој се види обнажена женска задњица (у вештачењу судског вештака мр Саше Крстића – прилог 3, доња десна фотографија), оштећена послала окривљеном, правилно је првостепени суд утврдио и из одбране окривљеног, који је навео да је ту фотографију оштећена сачинила са својим мобилним телефоном, тако што је подесила сликање на тајмер, те да му је сачињену фотографију потом и послала преко друштвене мреже “Instagram”.

Такође, да је окривљени предметна два видео записа и предметну фотографију држао на свом мобилном телефону марке “Samsung Galaxy S23 Ultra”, суд је утврдио из налаза и мишљења судског вештака мр Саше Крстића и његових усмених изјашњења са главног претреса, при чему је садржина истих детаљно наведена у образложењу ожалбене пресуде, на страни 22.

При томе је првостепени суд, имајући у виду примедбе из решења Апелационог суда у Београду Кж1.По3.14/24 од 24.12.2024. године, из вештачења судског вештака мр Саше Крстића и исказа наведеног судског вештака са главног претреса, утврдио да се у телефону окривљеног налазе само два видео снимка порнографске садржине, чији су фрејмови приказани на страни 6 налаза, да вештак не може да се изјасни када су они снимљени, јер у меморији телефона који је вештачио нема оригиналних снимака, а ови снимци су фактички били компримовани и пребачени у фолдер апликација, којима су слати неком, да то даље значи да, када се оригинални снимак шаље путем апликације, да долази до компримовања – смањивања квалитета снимка ради уштеде интернета приликом слања и бржег отпремања, а таква радња – компримовање, доводи до тога да оригинални мета подаци оригиналног снимка нестају, а у оригиналним мета подацима између осталог стоји и податак о датуму креирања одређеног снимка, врсти камере и евентуално геолокације.

Осим тога, првостепени суд је из вештачења наведеног судског вештака утврдио да постоје фотографије, али да то нису фотографије које је неко сачинио, већ су исте колажне слике (storyboard) из разних делова та два филма, те да је из сваког филма софтвер издвојио 6 сличица. Што се тиче фотографија са потенцијално порнографском садржином, на којима се види приказана женска задњица, он је у фолдеру “издвојено” приказао све фотографије, али је фотографија са женском задњицом приказана у доњем десном углу прилога 3, једина на којој се види само приказана женска задњица. У вештачењу је она достављена као доња десна фотографија у прилогу 3, а када се уђе у фолдер “издвојено” вештачења на CD (на главном претресу је извршена репродукција CD, која је достављена уз вештачење, тако што је свима омогућен преглед), вештак је навео да се у том фолдеру може видети да је та фотографија у фолдеру телефона download, што значи да није настала камером предметног телефона који је вештачен, већ да је однекуд преузета, дакле да је увежена у овај телефон, што даље значи, а пошто у мета подацима те фотографије нема података о камери, download фотографија није сачињена камером предметног телефона “Samsung”, јер да јесте, тај мета податак би био очуван и постојао би у мета подацима фотографије, а пошто нису очувани мета подаци, то даље значи да се не може засигурно утврдити ког датума је сачињена оригинална, изворна фотографија, пошто се у телефону налази само преузета фотографија, а не оригинална.

Околност да у мета подацима фотографије женске задњице Path phone/gaw3/Download/IMG_1776_485.HEIC, стоји ознака екстензије .HEIC, упућује да је овај снимак настао телефоном “iPhone”, с обзиром да је та екстензија подразумевани (дифолтни) формат за те телефоне, јер се таквом екстензијом штеди простор, а очувава квалитет.

Што се тиче фотографије женске задњице и мета података за њу, мета податак

Modified 12.05.2023. године. 11:51:51 (UTC + 2) значи да је дана 11.05.2023. године извршена нека модификација те фотографије (копирање, едитовање или било која операција у фајл систему), а мета податак Accessed 15.05.2023. године. 01:10:55 (UTC + 2) значи да је дана 15.04.2023. године последњи пут приступљено тој фотографији, односно да је тада последњи пут прегледана. У наведеним мета подацима нема података када је сачињена, а из ових мета података не може да се утврди ни када је први пут приступљено овој фотографији на телефону окривљеног.

Што се тиче предметна два филма који су приказани на делу означеном као прилог 1 на шестој страни, то су једина два филма који се налазе у телефону окривљеног и других филмова вакве садржине нема. Што се тиче “Instagram” конверзације са налогом “...”, на њему се види само први фрејм, тзв. thumbnail или како би могло да се преведе “отисак филма” и исти се не налази у телефону, већ је део “Instagram” налога и њему се може једино приступити када би телефон био у online режиму, али тада би дошло до синхронизације и промене ових података унутар телефона, тако да се не би добили тачни подаци који су били у моменту одузимања телефона, а које је добио радећи у offline режиму.

Дакле, правилно је првостепени суд из вештачења и изјашњења судског вештака мр Саше Крстића и изјашњења наведеног судског вештака са главног претреса, утврдио да постоје само два видео записа са сексуалним односом између окривљеног и оштећене, који се не налазе у оригиналном фолдеру, због чега није ни било могуће утврдити када су тачно настали, а током поступка је неспорно утврђено да су настали у периоду док је окривљени са оштећеном био у вези, дакле од септембра 2022. године до марта 2023. године. Такође, што се фотографије са обнаженом женском задњицом тиче, чије се прибављање окривљеном ставља на терет, у телефону окривљеног постоји само једна фотографија са обнаженом женском задњицом, а то је фотографија коју је оштећена сачинила и послала окривљеном, а која је код окривеног у телефону и пронађена.

Ценећи психички однос окривљеног АА према извршеном делу, правилно је првостепени суд нашао да је окривљени био свестан свог дела, односно радње које предузима и да је хтео њихово извршење, дакле да је поступао са директним умишљајем, уз свест о забрањености дела, а што произлази из одбране окривљеног, који је навео да је знао да је забрањено да се малолетници снимају у сексуалним позама или у току сексуалног чина, као и да је знао да је оштећена малолетна и да има 15 година.

Апелациони суд у Београду је код таквог стања ствари у потпуности прихватио став првостепеног суда у погледу оцене одбране окривљеног и оцене свих доказа изведених током поступка, при чему је првостепени суд све изведене доказе критички анализирао, ценио сваки појединачно и довео их у међусобну везу, повезивањем чињеница које неспорно произлазе из изведених доказа и за свој став дао јасне, недвосмислене, довољно аргументоване и за Апелациони суд у Београду у свему прихватљиве разлоге, и на тако правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно је применио кривични закон, када је нашао да су се у радњама окривљеног стекла сва субјективна и објективна обележја кривичног дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног

лица за порнографију из члана 185 став 2 КЗ, правилно налазећи да је окривљени у временском периоду од септембра 2022. године, до марта 2023. године, у ..., у стању урачунљивости, свестан свог дела и да је оно забрањено, при чему је хтео његово извршење, искористио малолетника за производњу слика и аудио-визуелних предмета порнографске садржине, на тај начин што се током емотивне везе и сексуалног односа са малолетном оштећеном ББ, рођеном 15.01.2008. године, снимао камером мобилног телефона, па је тако произвео два видео снимка порнографске садржине са малолетном оштећеном и од оштећене прибавио једну фотографију порнографске садржине, па како се током поступка нису појавиле околности које би довеле у питање урачунљивост окривљеног у време извршења дела, правилно је првостепени суд нашао да се ради о урачунљивом учиниоцу, који је поступао са директним умишљајем, уз свест о забрањености, дела, а како није било околности које би искључиле кривицу или противправност, то га је правилно огласио кривим за извршено кривично дело, док се супротни жалбени наводи браниоца окривљеног АА, адвоката Далибора Митића, којима се првостепена пресуда оспорава због повреде кривичног закона, оцењују као неосновани.

Неосновано се, по оцени овога суда, жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Далибора Митића, првостепена пресуда оспорава због одлуке о кривичној санкцији.

Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд, приликом одлучивања о избору врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном АА, у смислу члана 54 Кривичног законика, ценио све околности које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена и истима дао адекватан значај, када је окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, у коју му је, применом члана 63 КЗ, урачунао време проведено у притвору, налазећи да је у конкретном случају казна затвора у наведеном трајању нужна, али истовремено и довољна, да је овако одмерена казна и по врсти и по висини у довољној мери индивидуализована у односу на личност окривљеног као учиниоца кривичног дела, као и да ће се овако одмереном казном у конкретном случају утицати на окривљеног да убудуће не врши кривична дела, као и на друге да не врше кривична дела, чиме ће се у потпуности остварити сврха кажњавања, прописана чланом 42 КЗ, у виду специјалне и генералне превенције тј. спречавања окривљеног да чини кривична дела и утицања на њега, а и на друге, да убудуће не чини кривична дела, а све у склопу опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ, ради сузбијања дела којима се повређују и угрожавају вредности заштићене кривичним законодавством.

Напред наведене разлоге у свему као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду, налазећи да је првостепени суд дао правилан значај свим околностима од утицаја на кривичну санкцију и да ће се само ефективном казном затвора, у наведеном трајању, у потпуности остварити сврха кажњавања, предвиђена одредбом члана 42 Кривичног законика, у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 Кривичног законика, као и да је овако одмерена казна нужна, али и довољна мера кривично-правне заштите, сразмерна тежини извршених кривичних дела, степену кривице окривљеног, околностима под којима је дело извршено, јачини повреде заштићеног добра, личности окривљеног и његовим личним приликама.

Стога се супротни жалбени наводи јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, у којима се не наводи ниједна околност која није цењена од стране првостепеног суда, а која би утицала на другачију одлуку, у смислу строжег кажњавања овог окривљеног, као и жалбени наводи браниоца окривљеног АА, адвоката Далибора Митића, у којима се не наводи ниједна околност која није цењена од стране првостепеног суда, а која би утицала на другачију одлуку, у смислу блажег кажњавања овог окривљеног, оцењују као неосновани.

Такође, с обзиром да је окривљени учинио кривично дело против полне слободе према малолетном лицу, које спада у подручје примене Закона о посебним мерама за спречавање вршења кривичних дела против полне слободе према малолетним лицима, у смислу члана 3 став 1 тачка 8, а имајући у виду сврху спречавања даљег вршења ових кривичних дела и да је прописано њихово обавезно изрицање у случају осуде на казну затвора, правилно је првостепени суд окривљеном изрекао посебне мере предвиђене чланом 7 став 1 тачка 1, 2, 3, 4 и 5 наведеног закона и одредио да ће се иста спровести након издржане казне затвора и то најдуже 20 година после извршене казне затвора.

Правилно је првостепени суд, на основу члана 78, 87 и 185 став 7 КЗ, од окривљеног одузео један мобилни телефон марке “Samsung Galaxy S23 Ultra”, IMEI1 ..., IMEI2 ..., са припадајућим СИМ картицама претплатничког броја ..., с обзиром да се ради о предмету који је употребљен за извршење кривичног дела.

Овај суд је имао у виду и остале жалбене наводе браниоца окривљеног АА, адвоката Далибора Митића, али како су исти без утицаја на другачију одлуку, то их није посебно ни образлагао.

Сходно свему напред наведеном, а на основу одредбе члана 457 ЗКП, Апелациони суд у Београду донео је одлуку као у изреци пресуде.

Записничар-виши саветник
Бранислава Муњић,с.р.

Председник већа-судија
Оливера Анђелковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић